

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 30 d.

dėl neatidėliotinių priemonių, taikomų vėžiagyviams, importuojamiems iš Indijos ir skirtiems vartoti žmonėms arba pašarui

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 7388)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/727/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 178/2002 nustatyti bendrieji Bendrijos ir nacionaliniai maisto bei pašarų principai, ypač bendrieji jų saugos reguliavimo principai. Reglamente numatytos padarinių likvidavimo priemonės, kai akivaizdu, kad iš trečiųjų šalių importuotas maistas arba pašarai gali kelti rimtą pavojų žmonių bei gyvūnų sveikatai ar aplinkai ir kad šio pavojaus konkrečios (-ių) valstybės (-ių) narės (-ių) taikomomis priemonėmis sėkmingai išvengti neįmanoma.

(2) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose stebėsenos priemonių⁽²⁾, siekiant kontroliuoti gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose, gyvūnų ekskrementuose ir kūno skysčiuose bei audiniuose, gyvūninės kilmės produktuose, gyvūnams skirtame pašare ir geriamajame vandenyje esančius likučius ir medžiagas, kontroliuojamas gyvūnų bei gyvūninių pirminių produktų gamybos procesas. Remiantis Tarybos direktyvos 96/23/EB 29 straipsniu reikalaujama, kad trečiųjų šalių suteikiamų garantijų poveikis turi būti bent jau lygiavertis šioje direktyvoje nustatytų garantijų poveikiui.

(3) Vėliausio Bendrijos tikrinamojo vizito į Indiją rezultatai parodė, kad yra rimtų likučių kontrolės gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose sistemos veikimo trūkumų.

(4) Nepaisant Indijos pateiktų garantijų, valstybės narės praneša Komisijai, kad iš Indijos importuojamuose vėžiagyviuose, skirtuose žmonių maistui arba pašarui, rado padidėjusį nitrofuranų ir jų metabolitų kiekį. Šių medžiagų buvimas maiste yra draudžiamas, remiantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2377/90⁽³⁾; jie kelia rimtą pavojų žmonių sveikatai.

(5) Šie gyvūniniai produktai taip pat naudojami akvakultūros gyvūnų pašarui. Remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 18131/2003⁽⁴⁾ nitrofuranų ar jų metabolitų neleidžiama naudoti kaip pašarų papildo. Be to, gyvūninių produktų, kuriuose esama nitrofuranų, naudojamų kaip antibakterinės medžiagos, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1774/2002⁽⁵⁾ negalima naudoti auginamų gyvūnų pašarui, nes jie laikomi 2 kategorijos šalutiniais gyvūniniais produktais.

(6) Taigi tikslinga priimti tam tikras Bendrijos lygmens skubias priemones, taikytinas akvakultūros kilmės importuojamiems iš Indijos vėžiagyviams, kad būtų užtikrinta veiksminga ir vienoda žmonių sveikatos apsauga visose valstybėse narėse.

(7) Atitinkamai, valstybės narės turėtų leisti importuoti akvakultūros kilmės vėžiagyvius iš Indijos tik tuo atveju, jei galima įrodyti, kad atliktas tyrimas jų kilmės vietoje siekiant patvirtinti, kad nitrofuranų ir jų metabolitų koncentracija nesiekia nustatytos patvirtintos ribos, taikant analitinius metodus, remiantis Komisijos sprendimu 2002/657/EB⁽⁶⁾.

(8) Tačiau tikslinga leisti importuoti produktų siuntas, su kuriomis nebuvo pateikti patikrinimo jų kilmės vietoje rezultatai, jeigu importuojančios valstybės narės užtikrina, kad jos bus patikrintos, kai bus atgabentos prie Bendrijos sienos ir oficialiai saugomos, kol bus gauti tyrimų rezultatai.

⁽³⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

⁽⁵⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 221, 2002 8 17, p. 8.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

- (9) Šis sprendimas turėtų būti peržiūrimas atsižvelgiant į Indijos pateiktas garantijas ir remiantis valstybių narių atliktų tyrimų rezultatais.
- (10) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šis sprendimas taikomas akvakultūros kilmės vėžiagyvių siuntoms, importuojamoms iš Indijos, skirtoms žmonėms vartoti arba pašarui (toliau – vėžiagyvių siuntos).

2 straipsnis

1. Valstybės narės suteikia leidimą importuoti į Bendriją vėžiagyvių siuntas su sąlyga, kad su jomis pateikiami tyrimo jų kilmės vietoje rezultatai, kad būtų užtikrinta, kad jos nekelia pavojaus žmonių sveikatai.

2. Tyrimas turi būti atliktas, kad būtų nustatytas nitrofuranų ir jų metabolitų kiekis, remiantis Sprendimu 2002/657/EB.

3 straipsnis

1. Valstybės narės, nukrypstant nuo 2 straipsnio, leidžia importuoti vėžiagyvių siuntas, su kuriomis nepateikiami tyrimo jų kilmės vietoje rezultatai, jeigu importuojančios valstybės narės užtikrina, kad kiekviena siunta atitinkamai patikrinama atgabenus prie Bendrijos sienos, kad būtų užtikrinta, kad ji nekelia pavojaus žmonių sveikatai.

2. Siuntos, nurodytos 1 dalyje sulaikomos prie Bendrijos sienos, kol laboratoriniais tyrimais nustatoma, kad nitrofuranų metabolitų kiekis jose neviršija mažiausio privalomo aptikti kiekio (MPAK) – 1 µg/kg, kaip nustatyta Komisijos sprendimu 2002/657/EB.

4 straipsnis

1. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai, jeigu tyrimas, minimas 3 straipsnio 2 dalyje rodo, kad nitrofuranų

metabolitų kiekis viršija nustatytą sprendimo ribą (CC-alfa), naudojant patvirtintą metodą pagal Sprendimo 2002/657/EB 6 straipsnį.

2. Jeigu tyrimas parodo, kad nitrofuranų arba jų metabolitų kiekis viršija Bendrijos nustatytą mažiausią privalomą aptikti kiekį (MPAK), siunta negali būti pateikta rinkai.

3. Teikdamos minėtą informaciją ir atskaitas valstybės narės naudojasi 2 dalyje minima maistui ir pašarams taikoma Reglamente (EB) Nr. 178/2002 nustatyta skubaus išpėjimo apie pavojų sistema.

4. Valstybės narės kas tris mėnesius pateikia Komisijai visų tyrimų rezultatų atskaitą. Atskaita rengiama pagal bendrąją šio sprendimo priede pateiktą atskaitų teikimo formą.

5. Ataskaitos pateikiamos pirmą kiekvieno metų ketvirčio mėnesį (balandį, liepą, spalį ir sausį).

5 straipsnis

Visas išlaidas, patirtas taikant šį sprendimą, apmoka siuntėjas, gavėjas arba jų igaliojinis.

6 straipsnis

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių imasi šiam sprendimui vykdyti.

7 straipsnis

Šis sprendimas peržiūrimas atsižvelgiant į Indijos pateiktas garantijas ir remiantis valstybių narių atliktų tyrimų rezultatais.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. rugsėjo 30 d.

Komisijos vardu

Androulla VASSILIOU

Komisijos narė

